

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-1131/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Jasminki Galešić, u pravnoj stvari tužitelja Domagoja Barbira OIB: 63760867018 Strmec Stubički, Strmec Stubički 69P, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Vego, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika PFIZER CROATIA d.o.o. OIB: 94778647145 Zagreb, Slavonska avenija 6, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ilej & partneri iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 6. listopada 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja Ivica Vege, odvjetnika i punomoćnika tuženika Petra Grubišića Čabe, odvjetnika, dana 28. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku PFIZER CROATIA d.o.o. OIB: 94778647145 Zagreb, Slavonska avenija 6, da tužitelju Domagoju Barbiru OIB: 63760867018 Strmec Stubički, Strmec Stubički 69P, na ime razlike plaće isplati iznos od 223.412,42 eura bruto sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa, osim na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanom u navedenom iznosu do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom na iznos od:

- 4.180,77 EUR od 16. 3. 2015. do isplate,
- 4.645,30 EUR od 16. 4. 2015. do isplate,
- 4.645,30 EUR od 16. 5 2015. do isplate,
- 4.396,38 EUR od 16. 6 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 7. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 8. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 9. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 10. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 11. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 12. 2015. do isplate,
- 4.243,21 EUR od 16. 1. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 2. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 3. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 4. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 5. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 6. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 7. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 8. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 9. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 10. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16. 11. 2016. do isplate,
- 4.231,20 EUR od 16.12. 2016. do isplate
- 4.231,20 EUR od 16. 1. 2017. do isplate,
- 3.977,66 EUR od 16. 2. 2017. do isplate
- 3.977,66 EUR od 16. 3. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 4. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 5. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16.6 . 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16.7. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16.8 . 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 9. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 10. 2017. do isplate
- 3.977,57 EUR od 16. 11. 2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 12.2017. do isplate,
- 3.977,57 EUR od 16. 1. 2018. do isplate,
- 3.952,49 EUR od 16. 2. 2018. do isplate,
- 3.952,49 EUR od 16. 3. 2018. do isplate,
- 3.952,49 EUR od 16. 4. 2018. do isplate
- 3.952,49 EUR od 16. 5. 2018. do isplate,
- 3.952,49 EUR od 16. 6. 2018. do isplate,
- 3.985,48 EUR od 16. 7. 2018. do isplate,
- 4.645,30 EUR od 15. 8. 2018. do isplate,
- 4.645,30 EUR od 16. 9. 2018. do isplate,
- 4.645,30 EUR od 16. 10. 2018. do isplate
- 4.645,30 EUR od 16. 11.2018. do isplate,
- 4.180,77 EUR od 16. 12. 2018. do isplate,

- 4.180,77 EUR od 16. 1. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 2. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 3. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 4. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 5. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 6. 2019. do isplate,
 - 4.140,95 EUR od 16. 7. 2019. do isplate,
 - 1.800,41 EUR od 16. 8. 2019. do isplate,
- u roku od 15 dana.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 100.719,30 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

III Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime parničnog isplati iznos od 14.887,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom 28. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovom sudu 17. lipnja 2025. podnio tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi je naveo da je bio zaposlen kod tuženika temeljem ugovora o radu od 1. kolovoza 2010. Tuženik je 4. veljače 2015. donio odluku o redovitom otkazu zbog skrivljenog ponašanja radnika, a navedena odluka je utvrđena nezakonitom i nedopuštenom pravomoćnom presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-641/2015 od 28. siječnja 2021. preinačenom presudom Županijskog suda u Splitu GžR-275/2024 od 29. listopada 2024. te je kao dan prestanka radnog odnosa tužitelja kod tuženika utvrđen 12. srpnja 2019. Tužitelj potražuje naknadu plaće od donošenja odluke o otkazu 4. veljače 2015. do dana sudskog raskida ugovora o radu 12. srpnja 2019. Tužitelj tvrdi da je temeljem ugovora o radu imao pravo na 24 satno korištenje službenog automobila u privatne svrhe, pravo na stock option odnosno na dionice tuženika po povlaštenim uvjetima s istodobnim pravom prodaje po tržišnim uvjetima što je tuženik omogućavao tužitelju jednom godišnje. Stoga tužitelj potražuje novčanu protuvrijednost dionica tuženika koje su pripadale tužitelju kao stimulativni dio plaće uz izračun dobiti koju bi postigao kao razliku između povlaštene cijene i tržišne cijene po kojoj su se dionice mogle prodati. Tužitelj tvrdi da je imao pravo na bonus koji se godišnje obračunavao razmjerno rastu prihoda tuženika u svakoj poslovnoj godini.

2. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 13. srpnja 2026. tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku da mu za razdoblje od donošenja odluke o otkazu 4. veljače 2015. do dana sudskog raskida ugovora o radu 12. srpnja 2019. isplati iznos od 324.131,72 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini mjesečni iznos od šesnaestog u mjesecu za prethodni mjesec.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev navodeći da je tužitelj sukladno ugovoru o radu imao ugovorenu bruto plaću u iznosu od 35.000,00 kn što je manje od 6.901,58 eura. Tuženik tvrdi da se naknada plaće treba umanjiti za prihode koje je tužitelj ostvario u utuženom razdoblju kod drugih poslodavaca ili samozaposlenjem. Tuženik navodi da tužitelj nema pravo na naknadu za dane odsutnosti s posla jer interni akti tuženika ne propisuju takve naknade, a tužitelj ne može istovremeno tražiti naknadu pune plaće i naknadu plaće za odsutnost s posla. Tuženičkim Pravilnikom o radu niti drugim internim aktima nije propisano pravo na regres niti je isto ugovoreno ugovorom o radu. Tuženik tvrdi da se sukladno Pravilniku o radu, stimulativni dio i bonus ne smatraju plaćom i ne predstavljaju primitak vezan za obavljeni rad. Tuženik navodi da tužitelj nije dokazao da bi imao pravo na dionice tuženika. Tužitelj je imao pravo na korištenje službenog automobila isključivo u službene svrhe. U mjesecima kada je koristio automobil u privatne svrhe, plaća u naravi bila bi mu ustegnuta s njegove plaće odnosno takva korist smatrala se dijelom njegove bruto plaće.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-641/2015 od 28. siječnja 2021., presudu Županijskog suda u Splitu GŽR-391/2021 od 8. srpnja 2024., rješenje Vrhovnog suda RH Rev 280/2022 od 27. veljače 2024., presudu Županijskog suda u Splitu GŽR-275/2024 od 29. listopada 2024., ugovor o radu između tužitelja i tuženika od 30. srpnja 2010., Pravilnik o radu tuženika od 12. studenog 2015., ovlaštenja tuženika i odluke tuženika o davanju na korištenje vozila i utvrđivanju plaće s osnova davanja zaposleniku na uporabu vozila za privatne potrebe od 4. listopada 2010. i 2. kolovoza 2010., Politiku korištenja službenih vozila, IP obrasce, obavijest o drugom dohotku, elektronički zapis HZMO-a, odluke društva PHARMACEUTICAL-MEDICAL SOLUTION. U postupku je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Vještak Tkalec d.o.o. a vještakinja Lidija Tkalec Gradinščak dopunski je saslušana na ročištu 6. listopada 2026.

5. Cijeneći provedene dokaze sukladno članku 8 ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Uvidom u ugovor o radu od 30. srpnja 2010. utvrđeno je da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu voditelj grupe proizvoda.

7. Uvidom u elektronički zapis HZMO-a utvrđeno je da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 01. kolovoza 2010. do 26. veljače 2015., a u razdoblju od 13. svibnja 2015. na dalje, bio je u radnom odnosu kod drugih poslodavaca.

8. Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu broj: Pr-641/2015-81 od 28. siječnja 2021. utvrđeno je da nije dopušten otkaz tužiteljevog ugovora o radu od 4. veljače 2015. te je naloženo tuženiku da tužitelja vrati na rad. Navedena presuda preinačena je presudom Županijskog suda u Splitu broj GŽ R-391/2021-2 od 8. srpnja 2021. na način da je tužbeni zahtjev odbijen. Protiv navedene presude tužitelj je podnio reviziju povodom koje je Vrhovni sud RH donio rješenje broj Rev 280/2022-3 od 27. veljače 2024. kojim je ukinuta presuda Županijskog suda u Splitu od 8. srpnja 2021. Županijski sud u Splitu je 29. listopada 2024. donio presudu GŽR-275/2024-5 kojom je potvrđena presuda Općinskog radnog suda od 28. siječnja 2021. u dijelu kojim je

utvrđeno da otkaz nije dopušten, a presuda je djelomično preinačena na način da je utvrđen sudski raskid ugovora o radu između tužitelja i tuženika s danom 12. srpnja 2019. te je naloženo tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 22.297,43 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. siječnja 2021. do isplate.

9. Iz navedenog proizlazi da je tužiteljev radni odnos kod tuženika prestao nedopuštenim otkazom od 4. veljače 2025. koji je pravomoćnom sudskom presudom utvrđen nezakonitim. U slučaju utvrđenja nedopuštenosti otkaza radnik se vraća u radnopravni status u kojem je bio u trenutku otkaza što znači da mu pripadaju sva prava iz radnog odnosa koja bi imao da nije bilo nezakonitog otkaza. To znači da tužitelju pripadaju prava iz radnog odnosa kod tuženika u razdoblju od nezakonitog otkaza od 4. veljače 2015. do dana sudskog raskida ugovora o radu 12. srpnja 2019.

10. Tužitelj tvrdi da mu je tuženik dužan isplatiti plaću koju bi ostvario kod tuženika da nije bilo nezakonitog otkaza u razdoblju u kojem razdoblju nije bio zaposlen kod drugih poslodavaca, odnosno razliku između plaće koju bi ostvario kod tuženika i plaće koju je ostvario kod drugih poslodavaca.

11. Radi utvrđenja visine plaće koju bi tužitelj ostvario da je radio kod tuženika u utuženom razdoblju, visine naknade plaće za plaćeni dopust koju bi tužitelj ostvario kod tuženika, visine regresa za godišnji odmor, visine godišnjeg bonusa - stimulacije, visine stock option bonusa i visine novčane protuvrijednosti prava na korištenje službenog automobila u privatne svrhe, provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Vještak Tkalec d.o.o. koji je u nalazu i mišljenju od 29. lipnja 2026. utvrdio da je tužitelj u 2014. ostvarivao veća primanja od ugovorene plaće pa je vještak izradio dvije inačice u odnosu na potencijalnu plaću i to jedna u visini ugovorene plaće, a druga u visini prosječnih bruto primanja ostvarenih u 2014. godini kod tuženika. Ako je potencijalnu plaću tužitelja potrebno utvrditi u visini ugovorene plaće iz ugovora o radu od 30.07.2010. godine, tada izgubljena zarada tužitelja u razdoblju od 04.02.2015. do 12.07.2019. godine utvrđena kao razlika potencijalne i ostvarene plaće iznosi ukupno 223.412,42 EUR (1.683.300,80kn). Mjesečni iznosi vidljivi su iz tablice na stranicama 3 i 4 nalaza. Ako je potencijalnu plaću tužitelja potrebno utvrditi u visini prosječnih primanja ostvarenih u 2014. godini, tada izgubljena zarada tužitelja u razdoblju od 04.02.2015. do 12.07.2019. godine utvrđena kao razlika potencijalne i ostvarene plaće iznosi ukupno 324.131,72 EUR (2.442.170,49 kn). Zakon o radu, a niti neki drugi propis nije decidirano odredio što se smatra plaćom, a čl. 90.a. Zakona o radu je u primjeni tek od 01.01.2023. godine. Mjesečni iznosi vidljivi su iz tablice na stranicama 5 i 6 nalaza. Napominje se da iz Odluka o raspodjeli dobiti proizlazi da tužitelju nije isplaćena dobit u spornom razdoblju. Iz Odluka o davanju službenog automobila na korištenje tužitelju proizlazi da je plaća u naravi sastavni dio ugovorene plaće, pa je u tom slučaju već obračunata u iznosu potencijalne plaće. Pravilnikom o radu nije propisan iznos regresa, iznos i način obračuna bonusa/stimulacije, niti stock option bonusa. Naknada plaće za plaćeni dopust isplaćuje se za posebne prigode (propisane) i za te dane radnik ne dobiva plaću. Budući da je u nalazu već obračunata plaća za cijelo sporno razdoblje, ne može se za iste sate/dane obračunati i navedena naknada.

12. Povodom prigovora tuženika vještak je izradio dopunski nalaz i mišljenje od 18. kolovoza 2026. u kojem je naveo da ako je potencijalnu plaću tužitelja potrebno utvrditi u visini ugovorene plaće iz ugovora o radu od 30.07.2010., tada izgubljena zarada tužitelja u razdoblju od 04.02.2015. do 12.07.2019. utvrđena kao razlika potencijalne ostvarene plaće, te ako se iznosom isplaćene dobiti umanjuje glavno potraživanje tužitelja, iznosi ukupno 189.843,10 EUR (1.430.372,85 kn). Mjesečni iznosi ovise o načinu uračunavanja isplaćene dobiti (da li se zatvaraju najstarija potraživanja ili ona za godinu u kojoj je ostvarena dobit). Ako je potencijalnu plaću tužitelja potrebno utvrditi u visini prosječnih primanja ostvarenih u 2014. godini, tada izgubljena zarada tužitelja u razdoblju od 04.02.2015. do 12.07.2019. utvrđena kao razlika potencijalne i ostvarene plaće te ako se iznosom isplaćene dobiti umanjuje glavno potraživanje tužitelja, iznosi ukupno 290.562,42 EUR (2.189.242,54 kn). Mjesečni iznosi ovise o načinu uračunavanja isplaćene dobiti (da li se zatvaraju najstarija potraživanja ili ona za godinu kojoj je ostvarena dobit). Ako je isplatama dobiti (i eventualno drugim primicima koje tuženik treba decidirano navesti) potrebno zatvoriti prvo kamatu na netoplaće koje potražuje tužitelj, tada je potrebno pribaviti podatke kako je navedeno u ovom nalazu na stranici 3, kao i platiti predujam u iznosu od 600,00 EUR (za svaku varijantu izračuna potencijalne plaće) za izradu takvog nalaza.

13. Na ročištu održanom 6. listopada 2026. sud je povodom tuženikovih prigovora od 26. kolovoza 2026. saslušao vještaka Lidiju Tkalec Gradinščak koja je izjavila da je nakon izrade osnovnog nalaza tuženik predložio da se pribave svi podaci o svim isplatama koje je tužitelj primio iz svog trgovačkog društva pa je to i učinjeno za potrebe dopunskog nalaza te su istim od potencijalne plaće osim ostvarene plaće oduzeti i iznosi isplaćene dobiti međutim u odnosu na isplaćene pozajmice, a koje tužitelj u spornom razdoblju nije vratio svom trgovačkom društvu nije poznato da li je iste vratio u narednim godinama pa nisu niti uzete u obzir, a pravno pitanje je da li bi se iste i trebale oduzimati od izgubljene zarade. U odnosu na ostale primitke tuženik nije specificirao koji bi to primici bili, a da bi ih trebalo odbiti od potencijalne plaće pa isto niti nije moglo biti sačinjeno u dopunskom nalazu. Navela je da u cijelosti ostaje kod danih nalaza. Iznos od 49.228,42 kn odnosi se isključivo iz izračuna IP obrasca za 2014. kako je i navedeno u nalazu. Prosječnu plaću utvrdila je na prethodno navedeni način, a ne kao prosjek tri mjeseca jer je tužitelj u navedenoj godini primao različite iznose plaće, u nekim mjesecima značajnije više pa je kao potencijalnu plaću uzela u obzir plaće ostvarene za cijelu godinu. Obzirom da se u spisu nisu nalazile obračunske liste plaće za 2014. godinu iz IP obrasca nije moguće utvrditi što sve čini isplaćene iznose. Uzimanjem u obzir samo zadnja tri iznosa sa IP obrasca za 2014. prosječna plaća iznosila bi 39.454,97 kn mjesečno, dakle za oko 10.000,00 kn manje mjesečno od one utvrđene u drugoj inačici nalaza. Uračunavanje isplaćene dobiti u izgubljenu zaradu odnosno u ostvarene primitke može se smatrati pravnim pitanjem. Plaća u 2014. varirala je ovisno o mjesecu samo u par mjeseci je imala približno jednake iznose. Ako se uzmu u obzir zadnje ostvarene tri plaće tada bi prosječna bruto plaća mjesečno iznosila 47.884,84 kn što bi u odnosu na plaću utvrđenu iz druge varijante izračuna iznosila oko 1.400,00 kn manje mjesečno.

14. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka jer je sačinjen objektivno i stručno, tužitelj nije prigovorio nalazu i mišljenju vještaka., a povodom

tuženikovih prigovora vještak je izradio dopunski nalaz i mišljenje te se usmeno očitovao na ročištu 6. listopada 2026. i detaljno je obrazložio svoj nalaz i mišljenje.

15. Sukladno članku 95 stavak 3 Zakona o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran.

16. S obzirom da je tužitelj radni odnos kod tuženika prestao temeljem nezakonitog otkaza od 4. veljače 2015., razdoblje nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika predstavlja razdoblje prekida rada u smislu članka 95 stavak 3 Zakona o radu pa je tuženik za utuženo razdoblje dužan tužitelju isplatiti plaću.

17. Člankom 48 stavak 2 Pravilnika o radu tuženika propisano je da će se naknada plaće isplatiti radniku u visini njegove ugovorene mjesečne plaće.

18. Člankom 95 stavak 5 Zakona o radu propisano je da ako ovim ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće koja mu je isplaćena u prethodna tri mjeseca.

19. S obzirom da je visina naknade plaće drukčije propisana Pravilnikom o radu, sud je zaključio da se u ovom slučaju primjenjuje članak 48 stavak 2 Pravilnika o radu tuženika jer se članak 95 stavak 5 Zakona o radu primjenjuje ako drugim propisima nije drukčije određeno.

20. Tuženik je 2. kolovoza 2010. i 2. listopada 2010. donio odluku o davanju na korištenje vozila i utvrđivanju plaće s osnova davanja zaposleniku na uporabu vozila za privatne potrebe. Navedenim odlukama tužitelju je dano na korištenje osobno vozilo u operativnom leasingu poslovne svrhe. Ugovorom o radu između radnika i poslodavca uređeno je pravo korištenja vozila u vlasništvu društva ili u operativnom leasingu za službene potrebe. Neto svota plaće u naravi s osnove korištenja osobnog automobila za privatne potrebe utvrđivat će se temeljem čl. 16 st. 3 točka 5 Pravilnika o porezu na dohodak to u visini od 20% iznosa mjesečne rate za operativni leasing predmetnog automobila uvećano za porez na dodanu vrijednost. Neto svota primitka pretvara se prilikom obračuna u bruto iznos plaće sukladno čl. 16 st. 4 Pravilnika o porezu na dohodak. Tako utvrđeni bruto primitak sastavni je dio osnovne bruto plaće utvrđene ugovorom o radu. Neto svota plaće u naravi s osnove korištenja osobnog vozila prilikom obračuna plaće smatra se dijelom plaće isplaćene u naravi koji umanjuje iznos za isplatu neto osnovne plaće te će se ta isplata na obračunskoj listi plaće posebno iskazati.

21. Iz navedenih odluka proizlazi da je plaća u naravi sastavni dio ugovorene plaće i taj iznos plaće sadržan je u iznosu ugovorene plaće od 35.000,00 kn.

22. Prema stavu ovog suda, tužitelju za razdoblje od nezakonitog otkaza do dana sudskog raskida ugovora o radu, pripada naknada plaće obračunata na temelju ugovorene plaće koja je određena ugovorom o radu između tužitelja i tuženika. Navedenu naknadu financijski vještak je utvrdio u varijanti 1 nalaza i mišljenja od 29.

lipnja 2026. u visini razlike između plaće koju bi tužitelj ostvario da je radio kod tuženika (obračunate u visini ugovorene plaće) i plaće koju je tužitelj ostvario kod drugih poslodavaca. Prema mišljenju ovog suda, u ostvarenu plaću nakon otkaza, ne uračunava se dobit koju si je tužitelj isplatio iz svojeg trgovačkog društva, jer dobit nije plaća, odnosno naknada za obavljeni rad. Iz navedenog razloga sud je zaključio da tužitelju na ime naknade plaće za utuženo razdoblje pripada ukupni iznos od 223.412,42 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini iznos od šesnaestog u mjesecu za prethodni mjesec. Tužitelju ne pripada naknada plaće obračunata temeljem prosječne plaće ostvarene u 2014 godini jer takav način obračuna naknade plaće ne proizlazi iz Zakona o radu niti iz Pravilnika o radu tuženika. Stoga je sud odbio dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 100.719,30 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

23. Financijskim vještačenjem nije utvrđena visina regresa, bonusa-stimulacije, stock option bonusa niti naknade plaće za plaćeni dopust, a tužitelj je uskladio tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem financijskog vještaka od 29. lipnja 2026. kojim je utvrđena visina naknade plaće za utuženo razdoblje.

24. Tužitelju je na ime naknade plaće dosuđen ukupni iznos od 223.412,42 eura bruto, a tužitelju je na svaki pojedini mjesečni iznos naknade plaće dosuđena zakonska zatezna kamata tekuća od šesnaestog u mjesecu za prethodni mjesec jer se plaća, sukladno čl. 92 st. 3 Zakona o radu isplaćuje najkasnije petnaestog dana u idućem mjesecu.

25. Odluka o kamataima temelji se na odredbi članka 29 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 78/15 i 156/22, 155/23).

26. Odluka o parničnom trošku tužitelja temelji se na odredbi članka 154 stavak 2 u vezi članka 155 ZPP-a, a sastoji se od troška zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

27. Tužitelju je priznata nagrada za sastav tužbe u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 7/1), za sastav podneska od 21.2.2026. u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na ročištu 10.3.2026. u iznosu od 1.220,00 eura (Tbr. 9/5), za zastupanje na ročištu 27.4.2026. u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 9/1), , za sastav podneska od 13.7. 2026. u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 8/1), za sastav podneska od 28.8.2026. u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 8/1), , za zastupanje na ročištu 6.10.2026. u iznosu od 4.880,00 eura (Tbr. 9/1).

28. Ukupan trošak tužitelja iznosi 30.500,00 eura, a s obzirom da je tužitelj uspio u sporu sa 69%, što umanjeno za uspjeh tuženika od 31% iznosi 38%, tužitelju na ime parničnog troška pripada iznos od 11.590,00 eura. Navedenom iznosu dodan je PDV od 25% u iznosu od 2.897,50 eura i trošak financijskog vještačenja u iznos od 400,00 eura pa je tužitelju na ime parničnog troška ukupno dosuđeno 14.887,50 eura.

29. Tužitelju je temeljem članka 151 stavak 3 ZPP-a dosuđena zatezna kamata na parnični trošak.

30. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

Sudac:
Jasminka Galešić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano, u 5 (pet) istovjetnih primjeraka, putem ovog suda.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-51876**

Kontrolni broj: **03976-e2a51-d9b66**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.